

To dolga zima bo in prav,
 da se obvladati je znal.
 Tako boleost velika riše
 v obraz človeka svojo sled;
 ob tem pa mirnost z njega zbriše
 in vso možatost prejšnjih let.

Maja Nikulina

Sverdlovska pesnica MAJA NIKULINA je avtorica pesniške zbirke Moj dom in vrt. Znani sovjetski kritik in poznavalec literature Vladimir Ognev je napisal v uvodu k tej knjigi: »Med vrednote te knjige štejem iskrenost in intenzivnost čustev, celovitost in prizadevanje za brezkompromisnost, prisotnost herojskega v verzih Nikuline. Avtorica občuti mir človekove duše kot večnost in kot namig zgodovine.« Knjigo Moj dom in vrt je moskovska kritika zelo toplo sprejela.

Maja Nikulina je končala filozofsko fakulteto uralske univerze in dela kot knjižničarka.

September. A suhó in vroče
 je kot prej.

Na listih vitkih trtnih vej
 pa vsak dan širi se obris
 bakreno žoltih lis.

Začelo se je neopazno . . .
 Zdaj že močnejše vonja vrt;
 in dnevi kakor grozdje trt
 so jedri in nebo je jasno.

Kako lahko se poslovijo! . . .
 Zgodí nenadoma se zjutraj rano.
 Prazne mreže poberó, ki še visijo,
 in lepijo nalepke na kozarce s hrano.

Kako so srečanja težavna! . . .
 Kako vse polno je težav —
 in žalostna so polja ravna,
 prepozno dviga se žerjav.

Speljano cesto že obžarja
 svetloba zimskih deželá . . .
 Drevo stoji in ponazarja
 spoznanje dobrega in zla.

Mar ni me, o, mar ni potem me sólo
občutek odtujenosti prevzel,
še mojemu telesu je neznano
vse v domu, ki v puščobo je zdrsel.

Lahko na vrt grem...
tam našla še zdaj
bi kakšno jagodo, ki se je skrila.
Odpreti okna dá se na stežaj,
da dom bi z vonjem jabolka polnila.

Pred vrati pa lopata le sameva
in peč gori in hišo polni dim.
Zato boleost neznosno me preveva,
ker skoraj brez občutkov tu živim.

Mrači se. Dan počasi že ugaša.
Moj dom je pust. In spanec je nemir.
Po belem mezaninu se oglašá
korak, ki magično konča večer.

Boris Marev

BORIS MAREV je znan uralski pesnik, avtor pesniških zbirk: Številne sanje ognja, Kolumbi, Naliv, Semafor, Grmada, Metež, Moj Ural. Pesniška zbirka Jutro je izšla v Moskvi pri založbi Mlada garda. Pesmi Borisa Mareva tiskajo v moskovskih in v uralskih revijah. V svojem delu pesnik utrjuje tradicije sovjetske poezije, katerih začetnik je Vladimir Majakovski: visoki državljanski patos, jasnost pesniškega jezika, novatorsko iskanje besed.

Boris Marev je star 39 let. Končal je pravni in literarni inštitut. Po končani aspiranturi predava antično literaturo na uralski univerzi in pripravlja disertacijo. Boris Marev je član Zveze pisateljev SZ.

DREVESA Prepričan sem:
Ljudje so — kot drevesa.
Vem:
Vsak iz obročev je sestavljen.
Kje sončni žarki so jih žgali,
Kje —
So žalitev opekline...
Pa čeprav se vreme šali,
Sto čudežev pomlad obeta,
So sledovi opeklin ostali: